θ΄

Λυσίμαχος

Πολυαίνου [illegible] ἐκδ. Κοραῆ σ. 136 4. Δημήτριος Διοδώρῳ φρουράρχῳ τὴν Ἔφεσον παραδοὺς ἔπλευσεν ἐπὶ Καρίας. ὁ δὲ Λυσιμάχῳ συνέθετο προδώσειν τὴν πόλιν ἐπὶ πεντήκοντα ταλάντοις. Πυθόμενος Δημήτριος ἀναλαβὼν τὰς τριήρεις, τὰς μὲν ὑπὸ τὴν χώραν ἐκέλευσεν ὁρμίσασθαι, αὐτὸς δὲ ἐπὶ μιᾶς πλέων, ἢ Νικάνορα παραλαβών, εἴσω πρὸς τὸν λιμένα τῆς Ἐφέσου. ὁ μὲν Δημήτριος ἐν κοίλῃ νηὶ ἐκρύπτετο· φανερῶς δὲ ὁ Νικάνωρ ἐκάλει τὸν Διόδωρον, ὡς διαλεξόμενος αὐτῷ περὶ τῶν στρατιωτῶν, ὅπως ἀσφαλῶς αὐτοῖς ἀπελθεῖν ἐπιτρέψῃ. ὑπολαβὼν εἶναι τὸν Νικάνορα μόνον, ἐπιβὰς ἀκατίου κέλητος, ἕτοιμος ἦν παραδοῦναι τὰς συνθήκας. ὡς δὲ ἐγγὺς ἦν, ἐκ νεὼς κοίλης ἀναπηδήσας Δημήτριος, τὸν μὲν κέλητα κατέδυσεν αὐτοῖς ἀνδράσι, τοὺς δ' ἀπονηξαμένους συνέλαβε, τὴν δ' Ἔφεσον κατέσχε, τὸν προδιδόντα φθάσας.

σ. 142 Λυσίμαχος τὴν Σάρδεων ἄκραν ἐπόρθει, τῆς ἐν αὐτῇ θησαυροὺς Θεοδότου φυλάσσοντος. Τοῦτο ἀποκεραμίσαντα Λυσίμαχος ἔλαβε. Μὴ δυνάμενος τὴν ἄκραν ἐχυρὰν οὖσαν ἑλεῖν, ἐκήρυξε τάλαντα ἑκατὸν δώσειν τῷ κτείναντι Θεόδοτον. Μὴ τούτῳ τῶν στρατιωτῶν ἐπιθυμία τῶν ἑκατὸν ταλάντων ἢ τῷ Θεοδότῳ πρὸς τοὺς στρατιώτας ὑποψία ἢ φόβος ἐγένετο ἐν τοῖσδε προ...

Λυσίμαχος

Λύκος στραθηγὸς Λυσιμάχου 152

ἔργα δ' ἠγανάκθουν ἀπεχθόμενοι. Τοιαύτης ταραχῆς οὔσης, φθάσας Θεόδοτος, πυλίδα νύκτωρ ἀνοίξας, στρατιὰν δέξαμενον, ἐξέδωκεν αὐθῷ θὴ θησαυρούς.

Λύκος, Λυσιμάχου στραθηγός, Αἰνέθου στραθηγοῦ Δημητρίου φρουροῦντος Ἔφεσον, καὶ πειραταῖς χρωμένου τοὺς πλησιοχώρους καταθρέχουσι, τὸν ἀρχιπειραθὴν Ἄνδρωνα χρήμασι διαφθείρας, καθελάβετο θὴν Ἔφεσον. ὁ γὰρ ἀρχιπειραθὴς τοὺς Λύκου στρατιώτας, ἀνόπλους ἐν χλαμυδίοις καὶ τριβωνίοις, δεδεμένους, ὡς αἰχμαλώτους ἄγων, ... θῆς ἀκροπόλεως γενόμενος, παρήγγειλε χρῆσθαι θοῖς ἐγχειριδίοις, ἃ κεκρυμμένα ἔφερον ὑπὸ μάλης. τῶν δὲ περὶ θὴν ἀκρόπολιν φυλάκων καὶ φυλάκων φονευομένων, ἀρθῆναι σημεῖον θοῖς περὶ θὸν Λύκον· οἱ δὲ προσελθόντες, καὶ θὸν Αἰνέθον συνέλαβον, καὶ θὴν Ἔφεσον κατέσχον· καὶ θοῖς πειραταῖς θὸν μισθὸν ἀποδόντες, παραχρῆμα θῆς πόλεως αὐτοὺς ἀπέπεμψαν, ὡς ἄπιστον αὐτῶν ἔχειν θὴν προδοσίαν ... ὑπάρχειν ἡγούμενοι.. s.175

Λυσίμαχος. Αρίστων Αυδολέοντος.

65

3 Λυσίμαχος Αρίστωνα τον Αυδολέοντος προς Παίο- Πολυαιν.
νας επί την πατρώαν βασιλείαν κατήγεν, ίνα, γνω- Στρατηγ.
ρίσαντες το βασιλικόν μειράκιον, προσθώνται εξουσία- Εκδ. [illegible]
νης αυτόν. Επεί δε τον Αρίστωνα ήγον το βασιλικόν σ 145
λουτρόν επί τω Αστυκώ ποταμώ, η την πρόσταξιν
την βασιλικήν παρέδωκαν κατά
το πάτριον έθος, Λυσίμαχος ηκόντισεν εξορμήσασθαι.
Αρίστων εις φυγήν αφορμήσας εις την Δαρδανικήν
Λυσίμαχος δε Παιονίαν κατέσχε

όρα Γ. κζ. σ. 396
〃 Λζ σ 17

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

153

Λυσίμαχος.

Ἀλέξανδρος Λυσιμάχου καὶ Μακρίδης. Ἀρσινόη Λυσιμάχου σύζυγος.

σ. 201 Ἀλέξανδρος Λυσιμάχου καὶ Μακρίδης υἱός, τὸ Κοτυάειον τῆς Φρυγίας βουλόμενος ἑλεῖν, ἔλαθεν, τοὺς μὲν ἀμαξηλάτας συν-αγαγὼν ἔκρυψεν εἰς τὸ κοῖλον χωρίον παρὰ τὴν πόλιν· αὐ-τὸς δὲ εἰσελθὼν, ἀμφιθεὶς Φρυγίαν στολὴν καὶ πρόσωπον λαβὼν, ἑκατέρῳ φορτίον ξύλων ἐπιθεὶς, καὶ μάχαιραν ὑπὸ μάλης δοὺς, ἀπῆλθε διὰ τῆς πύλης, ἀγροῖκος εἶναι νομιζόμενος· φθάσας δὲ, τὸ μὲν ξύλον ἀπέθετο, συνει-λεῖς δὲ ἐπέλιπε πάντας εἰς σωτηρίᾳ τῆς πόλεως ἀνῆκεν. οἱ δὲ καθωπλισμένοι, κατὰ συνθήματος ἀνε-ῳγμένῃ τῇ πύλῃ προσδραμόντες, αἱροῦσι τὸ Κοτυάειον.

σ. 294 Ἀρσινόη, Λυσιμάχου τἀνδρὸς τελευτήσαντος, μεγάλης ταρα-χῆς οὔσης ἐν Ἐφέσῳ, καὶ τῶν Σελευκιζόντων τὰ τείχη κατα-βαλλόντων, καὶ τὰς πύλας ἀνοιγόντων, τὸ μὲν τὸ φορεῖον τὸ βασιλικὸν [illegible] θεράπαιναν, ἐσθῆτα περιθεῖσα βασι-λικὴν καὶ ἀρχικὴν [illegible] τὴν ὑπασπιστῶν, αὐτὴ δὲ περι-βαλομένη ῥάκια καὶ πρόσωπον ἐρρυπωμένον κατ' ἑτέραν θύραν ἐξῆλθε, καὶ δραμοῦσα ἐπὶ τὰς ναῦς, ἀνήχθη. Μενεκράτης, εἷς τῶν ἡγεμόνων, τῷ φορείῳ προσπεσὼν κατε-κέντησε τὴν θεράπαιναν, οἰόμενος Ἀρσινόην φονεύειν.

154

Δρομιχαίτης. Λυσίμαχος

Αἰ... γραθηνος Δρομιχαίτ[illegible]

Δρομιχαίτης Θρᾳκῶν βασιλεύς, Λυσίμαχον Μακε- Δρομιχαί[illegible]
δόνων ἡγεμόνα : Μακεδόνα κατὰ τῶν Θρᾳκῶν, [illegible]
ὁ Θρᾷξ τὸν Μακεδόνα ἐζωγρήσε. [illegible] [illegible]
ἐν [illegible] [illegible] Λ[illegible] ἦ[illegible] σ. 235
[illegible], καὶ [illegible] [illegible]
τοὺς Μακεδόνας· ἔνθα [illegible]
[illegible], Δρομιχαίτης [illegible] Λυσίμα-
χον, [illegible]
[illegible] Λυσιμάχου [illegible]

Λυσίμαχος. Αυταριάται.

1. Λυσίμαχος, Αυταριατών τας αποσκευάς απολεσάντων εν τη προς Δημήτριον μάχη περί Λάμψακον, φοβηθείς μη δη νεωτερίσωσιν οι βάρβαροι, πάντα όσα είχον απολέσαντες, προαγαγών αυτούς έξω του χάρακος ως επί σιτολογίαν, συνθήκας δους απέκτεινεν άπαντας. Ήσαν άνδρες πεντακισχίλιοι.

Πολυαίνου Στρατηγ. Έκδ. Κοραή σ. 145

Λυσίμαχος. Θρακικαί πύλαι
Αμφίπολις

Πολυαίνου Στρατηγ. Επιδ. Κοραη σ. 145

2. Λυσίμαχος Αμφιπόλεως κρατήσας, Ανδραγάθου προδόντος, πολλά και μεγάλα χαρισάμενος αυτώ, μείζονα δε υποσχόμενος, εαν ες την Ασίαν αυτώ συναποδημήση, επεί προς ταις Θρακικαίς πύλαις εγένετο, ου μόνον πάντα όσα ετύγχανεν αυτώ χαρισάμενος αφήλετο, αλλά και αυτόν βασανίσας απέκτεινεν.

3

Λυσίμαχος. Αρίστων Αυδολέοντος.

Πολυαίνου Στρατηγ. Επιδ. Κοραη σ. 145

3 Λυσίμαχος Αρίστωνα τον Αυδολέοντος προς Παίονας επί την πατρώαν βασιλείαν κατήγεν, ίνα γνωρίσαντες το βασιλικόν μειράκιον, προσδέξωνται φιλοφρόνως αυτόν. Επεί δε τον Αρίστωνα έλουον το βασιλικόν λουτρόν επί τω Αστύκω ποταμώ, η την θεραπείαν την θεραπείαν την βασιλικήν παρεσκεύαζον κατά το πάτριον έθος, Λυσίμαχος εκέλευσεν εξοπλίσασθαι. Αρίστων μεν φυγήν αφιππευσάμενος ες την Δαρδανικήν. Λυσίμαχος δε Παιονίαν κατέσχεν. »

SM.

Θ΄

128

Λυσίμαχος

Πολυαίνου Στρατηγ. έκδ. Κοραή σ. 136

ά. Δημήτριος, Διοδώρω φρουράρχω την Έφεσον κα-
ραδώς εσχηκότων επί Καρίας. ο δε Λυσιμάχω συνέ-
θετο προδώσειν την πόλιν επί πεντήκοντα ταλάντοις.
Πυθόμενος Δημήτριος αναλαβών τας ημιολίας, τας μεν
υπό την χώραν εκέλευσεν υφορμίσαι, αυτός δε επί
μιας πλέων, η Νικάνωρ προσέλαβεν, επέστη τον λιμένα
της Εφέσου. ο μεν Δημήτριος εν κοίλη νηί εκάθητο
φανερώς δε ο Νικάνωρ εκάλει Διόδωρον, ως δια-
λεξόμενος αυτώ περί των στρατιωτών, όπως ασφαλώς
αυτοίς απελθείν επιτρέψειεν. ο δε υπολαβών κοινόν τον Νι-
κάνορα μόνον, επιβάς [illegible] κέλητος, έδοξεν ην συ-
λοίας τας συνθήκας. ως δε εγγύς ην, εκ νεώς κοίλης α-
ναπηδήσας Δημήτριος, τον μεν κέλητα κατέδυσεν αυ-
τοίς ανδράσι, τον δ' αποπνιγόμενον συνέλαβε, την δ' Έ-
φεσον κατέσχε, τον προδιδόντα φθάσας.

σ. 142. Λεγόμενος την Σάρδεων άκραν εσχυράν, ως εν αυτή θησαυρούς
Θεοδότου φυλάσσοντος. Τούτον θησαυροφυλακούντα Λυσίμαχος έλαβε.
Μη δυνάμενος την άκραν εχυράν ούσαν ελείν, εκήρυξε τά-
λαντα εκατόν δώσειν τω κτείναντι Θεόδοτον. Ην δε η των στρατι-
ωτών πολλοίς επιθυμία των εκατόν ταλάντων, η δε Θεοδότω
προς τους στρατιώτας υποψία η φόβος. ο μεν ουν ουδέ προϊέ

149

Λυσίμαχος
Λύκος στρατηγὸς Λυσιμάχου

πολλοὶ δ' ἠγανάκτουν ἀπαγόμενοι. Τοιαύτης ταραχῆς οὔσης,
φθάσας Θεόδοτος, πυλίδα νύκτωρ ἀνοίξας, προαγαγὼν Σέλευ-
κον, ἐξέδωκεν αὐτῷ τοὺς θησαυρούς.

Λύκος, Λυσιμάχου στρατηγὸς, Αἰνήτου στρατηγοῦ Δημητρίου σ.175
φυλάσσοντος Ἔφεσον, καὶ πολλοῖς πειραταῖς τοὺς ἀγροὺς κα-
ταστρέχοντος, τὸν ἀρχιπειρατὴν Ἀνδρῶνα χρήμασι διαφθεί-
ρας, κατελάβετο τὴν Ἔφεσον. ὁ γὰρ ἀρχιπειρατὴς τοὺς
Λύκου στρατιώτας, ἀόπλους ἐν χλαμύσι καὶ τριβωνίοις, δεδεμέ-
νους, ὡς αἰχμαλώτους λαβὼν, εἰσήγαγε· ἐγγὺς δὲ τῆς ἀκρο-
πόλεως γενόμενος, παρήγγειλε χρῆσθαι τοῖς ἐγχειριδίοις,
ἃ κεκρυμμένα ἐκόμιζον ὑπὸ μάλης. τῶν δὲ περὶ
τὴν ἀκρόπολιν πυλωρῶν καὶ φυλάκων φονευομέ-
νων, αἴρουσι σημεῖον τοῖς περὶ τὸν Λύκον· οἱ δὲ ἐπιστάν-
τες, καὶ τὸν Αἴνητον συνέλαβον, καὶ τὴν Ἔφεσον κατέ-
σχον· καὶ τοῖς πειραταῖς τὸν μισθὸν ἀποδόντες, παρα-
χρῆμα τῆς πόλεως αὐτοὺς ἀπέπεμψαν, τὸ ἄπιστον αὐτῶν
περὶ τοὺς πρώτους φίλους ὡς ἀσφαλὲς ὑπάρχειν ἡγούμενοι.

Λυσίμαχος.

Ἀλέξανδρος Λυσιμάχου καὶ Μακρίδης. Ἀρσινόη Λυσιμάχου σύζυγος.

σ. 201 Ἀλέξανδρος Λυσιμάχου καὶ Μακρίδης υἱὸς, ἐς Κοτυάειον τῆς Φρυγίας ἐμβαλεῖν ἐλθὼν, καὶ λαθεῖν, τοὺς μὲν ἀκολουθοῦντας νυκτὸς ἔκρυψεν ἐς τι κοῖλον χωρίον παρὰ τὴν πύλην· αὐτὸς δὲ ἕωθεν, σκευοποιήσας Φρυγίαν τραχεῖαν καὶ ῥυπῶσαν λαβὼν, ἑκατέρῳ φορτίον ξύλων ἐπιθεὶς, καὶ μάχαιραν ὑπὸ μάλης δοὺς, ἀπῆλθε διὰ τῆς πύλης, ἄγροικος εἶναι νομιζόμενος· ἀπελθὼν δὲ, τὸ μὲν φορτίον ἀπέθετο. Ἐνωτισθεὶς δὲ ἐσάλπισε πάντας ὡς ἐπὶ σωτηρίᾳ τῆς πόλεως ἥκειν. οἱ δὲ κατακεκρυμμένοι, κατὰ συγκείμενον ἀνεῳγμένῃ τῇ πύλῃ προσπεσόντες, αἱροῦσι τὸ Κοτυάειον."

σ. 294 Ἀρσινόη, Λυσιμάχου τοῦ ἀνδρὸς τελευτήσαντος, μεγάλης ταραχῆς οὔσης ἐν Ἐφέσῳ, καὶ τῶν Σελευκιζόντων τὰ τείχη καταβαλλόντων, καὶ τὰς πύλας ἀνοιγόντων, ἐς μὲν τὸ φορεῖον τὸ βασιλικὸν κατέκλινε θεράπαιναν, πολλοὺς περιστήσασα βασιλικοὺς καὶ ἀριστέους πολλοὺς τῶν ὑπασπιστῶν, αὐτὴ δὲ περιβαλομένη ῥάκια καὶ πρόσωπα ἐρρυπωμένη κατ᾽ ἑτέραν θύραν ἐξῆλθε, καὶ δραμοῦσα ἐπὶ τὰς ναῦς, ἀπέπλευσε. Μενεκράτης, εἷς τῶν ἡγεμόνων, τῷ φορείῳ προσπεσὼν κατέκτεινε τὴν θεράπαιναν, οἰόμενος Ἀρσινόην φονεύειν."